

*Herinner mij, maar niet in sombere dagen,
herinner mij, in stralende zon,
herinner mij, in de mooie jaren, toen ik nog alles kon.*

Dankbare herinnering aan

MEVROUW

Mauricette Moreels

weduwe van de heer Antoine Meirlaen

geboren te Deinze op 21 augustus 1947
en in het bijzijn van haar familie overleden
in A.Z. Maria Middelaes te Gent op 25 november 2021.

online condoleren via www.uitvaarteveraart.be

Dit melden u met droefheid:

Danny en Anja Deroose - Meirlaen

haar kinderen

Jens Voet

haar kleinzoon

Niels Voet

haar kleinzoon

Dennis Deroose

haar plus-kleinzoon

alsook haar schoonzussen, neven en nichten

De families Moreels - Meirlaen - Van Parys - Balcaen

Met dank aan

het verplegend en verzorgend personeel van WZC Groendorp Horebeke
en haar trouwe huisdokter Dr. Batteauw.

Volgens de wil van Mauricette vindt de uitvaart plaats in intieme kring,
gevolgd door de bijzetting in de urnekelder op de parkbegraafplaats

Rouwadres: 9700 Oudenaarde, Ronsen Heerweg 62

Dag Mama,

je hebt 74 levensjaren bij ons mogen zijn... en toch... we hadden het allemaal graag nog wat langer gezien. Maar we zagen in jouw ogen en hoorden het in jouw woorden dat het voor jou genoeg was geweest. Samen met de nodige medische ondersteuning, hebben we altijd en tot de laatste seconde gewerkt om het jou zo comfortabel mogelijk te maken. Mama, je hebt mij een aantal zaken mee gegeven waarvoor ik je heel dankbaar ben. Je hebt samen met papa altijd geprobeerd er het beste van te maken. Je hebt zo veel als mogelijk genoten van het leven, daarbij waren muziek en dansen prominent aanwezig. Papa was zeer gedienschtig en hij stond altijd klaar om anderen te helpen, en jij hebt hem daarin maximaal proberen te ondersteunen. Wie binnensprong in café Mauricette in de Stropstraat heeft nooit dorst of honger moeten lijden. Je hebt Danny en de kinderen, Jens, Niels én Dennis, altijd in je hart opgenomen, en met trots naar hen gekeken en over hen gesproken ook worstelden ze soms met zichzelf. Je had ook het hart op de tong, en soms hebben we dus ook wel gebotst. Maar het is stil waar het nooit waait. Vandaag, mama, moeten we hier afscheid nemen. En dat valt zwaar. Maar ik troost me in de wetenschap dat we in alle rust hebben kunnen vaarwel zeggen. En dat we elkaar straks, als mijn levenspad hier op aarde eindigt, terug zien.

Ik zie je graag mama.

Anja.